

29. 7. 43.

Dragi moj ljubljani

Se do danes nisem udolila nobenega tvojega sporočila, mnogo v skrbah sem, Dragi samo da ti ni kaj.

Dragi nemorem več let, dolgo časa brez tvojih novic, se da dan ki čakam, največkrat dva dni radi da čakam vse eno večnost, edino kadar udobrin tvoje pismo sem vesela, samo tisti dan me gre popotiti, drugačije nobeden mi ne sme govoriti, vem Dragi da ti ni tako mogoče pisati, no meni, me uspeh ne me prstet, tako pravci terpisin Franci, brez tebe mi je nemogoče več živeti na temu svetu, ne Preje moji tako se ne more več živeti, in let doleci eden ot drugor. Tes danes sem tako žalostna, in nervozna sem sama ne vem kaj mi je, in kaj mi manjka, samo jokala sem pelidan, Dragi ma ki se more tako ljubiti ko se ljubimo mišver? ne jeh mi na temu svetu da se tako ljubijo.

Se dan popoldnem vrajt tvoje pismo na postjo in potem bom šla malo na vt h stano, mogoče da mi malo prepise ta žalost!

Moja domes moj bo dovolj pre jutri kej vas.

Prejini gorice pordrave, ter cerkvi
poljubite moj krog, usta, ot Moje su
redno ljubljene in mesto

Haroscentke

Kopi.